

Dette er en kommentar: Jyllands-Posten har et fast korps af personer, der kommenterer vores samfund. Kommentaren er udtryk for skribentens egen holdning.

18.12.2018 KL. 14:30

Når alt andet er opgivet: Isolation blev brugt ved pest og nu med udviste kriminelle udlændinge

Regeringen har besluttet at isolere hjemsendte kriminelle på en ø, der siden 1925 har været anvendt til forskning i farlige virussygdomme. Isolationen tilsvarende den, der i sin tid blev anvendt til at inddæmme eksempelvis pest, når alt andet var opgivet.

ANDERS FOGH JENSEN
højskoleforstander og filosof

I Stege Bugt ligger den syv hektar store og vindomsuste ø Lindholm, der siden 1925 har været i statens eje og anvendt til forskning i vira og vacciner. Det er nemlig praktisk, at en eventuel horde af zombier ville være spærret inde blandt de pudsede, gule bygninger og et par vandomkransede lindetræer. Det samme vil snart gælde de udviste eller afviste kriminelle udlændinge, der skal bo på øen. Færgen til øen hedder "Virus" og har i mange år fragtet netop virus til øen.

Kun én gang i historien er virus i form af mund- og klovsyge ved et uheld fragtet den anden vej, men det kom der styr på, inden det gik helt galt.

Ser vi på virus og epidemier i historisk perspektiv, så kan samfundets reaktioner på sygdom grupperes ud fra tilstedeværelsen af visse forudsætninger. Først og fremmest er det væsentligt, om man overhovedet kunne gøre noget, dernæst hvordan man til en given tid tænkte styring, og for det tredje hvorledes man *forestillede* sig, at sygdommen smittede. Topologiske, vejrmæssige, zoologiske og geografiske forhold har også spillet ind, og om der var behandling til rådighed i form af eksempelvis vaccine.

” Og hvorfor ender de så på Lindholm, disse udlændinge? Det spørgsmål er overraskende nemt at besvare ud fra en sygdomslogik.

I pestens tid var anvendelsen af isolation et resultat af en forestilling om, at pest smittede direkte fra menneske til menneske, og at man ikke havde midler til behandling. Isolation kommer fra det italienske ord for ø: *isola*. Og metaforiseringen af

kriminalitet til epidemisk smitte synes ligefor: Isolationen skal begrænse noget blandt folket (som på græsk hedder *epi demos*).

Og hvorfor ender de så på Lindholm, disse udlændinge? Det spørgsmål er overraskende nemt at besvare ud fra en sygdomslogik. Det er, fordi der er ingen, der har "behandling" i sigte. De seneste 50 år har vi forsøgt at kurere problemet gennem integration, men det har ikke virket. Og derfor griber vi til antipeststrategiens isolation, der skal forberede en fra spedalskheden udviklet strategi: forvisningen.

Ser vi på det nuværende Udrejsecenter Kærshovedgård ved Bording, tyder det på, at der faktisk ikke rigtig er tale om nogen "sygdom". Angst jovist, men intet målbart problem. Tallet af anmeldelser inden for straffeloven, loven om euforiserende stoffer og våbenloven er ganske enkelt ikke steget omkring det nuværende center, fandt DR ud af gennem en aktindsigt.

” Jagten på indvandrerne kan selvsagt ikke slutte, så længe vores ledende partier har brug for frygten.

Utryghed er en interessant ting. Som med den vestjyske ulv er den ikke forbundet med objektiv fare. Den kommer bare snigende. Den opstår dels på grund af tilstedeværelsen af noget ukendt, men også som et resultat af, at nogle holder den i live.

Socialdemokratiet forsøger også at hæve på frygtkontoen ved at kalde finansloven en »tynd kop te«, fordi der jo stadig vil komme flygtninge til Danmark. Den kunne være endnu strammere, mener socialdemokraterne. Alt imens sniger 99 pct. af finansloven sig som altid uden om vores opmærksomhed.

Jagten på indvandrerne kan selvsagt ikke slutte, så længe vores ledende partier har brug for frygten. Politik er netop kendetegnet ved at være kontinuerligt. Det bliver ved. Der skal også laves finanslov i 2019, 2020 og årene efter det. Til næste år vil der også være et behov for symbolpolitik, og nu har man jo sendt de kriminelle udlændinge til øen. Bliver det så de enlige mænds tur i 2019, eller hvad mon angstens genstand bliver?

Anders Fogh Jensen (f. 1973) er forstander på Vestjyllands Højskole, forfatter, dramatiker og filosof. Af sine otte bøger tæller bl.a. "Projektsamfundet", "Projektmennesket", "Hvordan skal jeg leve mit liv, Kierkegaard?" og senest "Pseudoarbejde". Han er særligt interesseret i filosofisk samtidsdiagnose og beskriver den tid, vi lever i, de vilkår vi lever under og de små usynlige skred, der ændrer vores samtid. Han arbejder fra højskolen med dannelsen af mennesker til bedre liv. For filosofi handler for ham om at tænke bedre for at leve bedre.

Vil du have meninger direkte i din indbakke? Tilmeld dig gratis og få de seneste indlæg fra Jyllands-Postens debatsektion én gang i døgnet – [klik her](#), sæt flueben og indtast din mailadresse. Følg også [JP Debat](#) på Twitter

VELKOMMEN TIL DEBATTEN

- Jyllands-Posten ønsker en konstruktiv og god debat blandt vores læsere uanset uenigheder. Overtrædelse af vores [debatregler](#) kan føre til udelukkelse.
- Anmeldelse af grove kommentarer kan ske til blog@jp.dk eller ved at "markere som spam".

18 kommentarer

Sortér efter **Relevante**

Tilføj en kommentar ...

Lars Pedersen

God tekst Anders, jeg savner dog en sammenligning med nazismen, det ville have været oplagt. Du får et 10-tal.

Synes godt om · Svar · 5 · 6 u

Poul E. Nørgaard

Ironi er aldrig at foragte Du får et rent 12-tal.

Synes godt om · Svar · 1 · 6 u

Jan Sørensen

Sikke dog en omgang vās fra ende til anden.